

BAFs årsmöte 5-6 september 2009 i Hälsingland

Denna gång styrde BAF norrut för en helg i det fagra Hälsingland. Vid lunchtid på lördagen strålade vi samman utanför Ljusdals järnvägsstation där vi hälsades välkomna av vår värd och ciceron Daniel Olsson. Första stopp därefter blev Ljusdals hembygdsgård där vi bjöds på lunch och tillfälle att skvallra ikapp sedan sist.

När vi alla var mätta och belåtna gavs vi en rundtur i Ljusdal där vi tittade på metropolens moderna pärlor. Bland stoppen fanns stans anrika biograf som rymde såväl en släktsaga som ambitioner om neon och stjärnglans. Ljusdal kunde uppvisa stora visioner från förr och mer framtida såsom ett megatält stadens sportsliga utveckling. De kommunala näringslivsutvecklarna tillsammans med Konsum har gjort sitt för att sätta sin prägel på stadens siluett. Innan eftermiddagens fika på traditionstunga konditori Finess hann vi passera en bedagad åldring som visade sig vara det byggnadsminnesmärkta järnvägshotellet. Fordom en skönhet som skulle få vilken byggnadsantikvarie som helst att tåras... dess framtid är nu mer oviss.

Efter Ljusdal gick färden Järsvö och Karlsgården som förtjänstfullt räddats och nu drivs med hembygdskrafter. På Karlsgården fick en visning av gården och höra om ett stort engagemang som finns bakom den miljö som idag går att beskåda här, väl värd ett besök för de som inte hunnit med det ännu. Med Karlsgården i ryggen siktade vi mot Helsingegården som ursprungligen var en lanthushållsskola för flickor men som även fungerade väl att härbärgera ett antal byggnadsantikvarier. När incheckning och upppackning var överstökade stundade middag på Järvsöbadens pensionat. Pensionatet har en 100-årig kontinuitet där familjen Pehrson sett till att traditionerna har bibehållits vilket gett en särprägel och charm lockat många återkommande gäster såsom världens bästa Astrid med systrar. Middagen var välsmakande och inramningen väldigt trivsamt. En härlig känsla av Grevinnan och betjänten ligger över Järvsöbadens pensionat!

När middagen var avslutad och det minglats i salongerna en stund återvände vi till Helsingegården för årsmötet. Till vad som avhandlades vid årsmötet hänvisas till mötesprotokollet men avträdande i styrelsen avtackades och det nya blodet välkomnades. Efter årsmötet bjöd kvällen på någon timmes samkväm innan ljuset släcktes för natten.

På söndagen packade vi in oss i bilarna och mötte upp med Mimmi Göllas vid Knåda där Mimmi berättade om arbetet med Stora Hälsingegårdars Väg. Projektet har varit en lång resa som kantats av skepticism, EU-motstånd men även nyfikenhet och entreprenörsanda. Utmed Stora Hälsingegårdars Väg stoppade vi vid Nygårds och Jonlars, Mimmi beskrev hälsingebonden och hur gårdarna kommit att bli som de blivit. En bild som framträder är den av en konservativ bonde som trots att man står med stövlarna tungt i traditionerna inte vågar annat än att följa trenderna. Resultatet blev att överskotten sänktes i en nybyggnation av rent perversa mått. Parallellt med att man tog hem med nya ideal från kyrkbacken varje vecka fortlöpte livet som det alltid gjort. De stora husen kom att användas sparsamt och de nya ekonomibyggnaderna var å mångt och mycket ögongodis.

Oavsett orsaker så är hälsingegårdarna imponerande och även om världsarvet fortfarande ligger i framtiden så har man kommit en bra bit på vägen att lyfta fram detta unika kulturarv.

Vår resa slutar i Bollnäs på Lilla K:s restaurang där vi avnjuter en sista god måltid innan vi tackar Daniel för hans fina upplägg och engagerade guidning. Nästa år möts vi upp i Sveriges Jerusalem – Jönköping.

Vid pennan, Mattias Sörensen